

(*Αριθ. ἔγγρ. 510).

(Αριθ. Πρωτοκλ. 356).

2)

(Π. 253).

Ἔθεσις κατασχέσεως ἀκινήτων κτημάτων.

Κατὰ παραγγελίαν τοῦ Κ. ταμίᾳ τῆς δικαστ. Διτωλίας καλουμένης τὴν 5 ἰουλ. ε. ε. καὶ δυνάμει τῆς ἐπ' ἀριθ. 214 πολ. ὀρισ. ἀποφάσεως τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ δικαστ. τῶν πρωτοδικῶν, ἧτις διατάττει τὸν ὑποραινόμενον κλητῆρα διὰ τὴν ἐνεργήσῃ τὴν κατάσχεσιν τῆς οἰκίας τοῦ Μήτζου Πατούλια κατοικοῦ Μεσολογγίου περιεχούσης τρεῖς θαλάμους κειμένην εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ὡς χριώσης εἰς τὸ δημόσιον καὶ τὴν ἐκποίησιν αὐτῆς πρὸς πληρωμὴν τῶν ὄσων ἡ ἴδιος χρεωστῆ εἰς τὸ δημόσιον, παρέλαβον τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον Μεσολογγίου Κ. Λουκᾶν Ραζηκόσιμα καὶ δύο ἐνηλίκοις μάρτυρας ἀνωτέρου πάσης ἐξιρέσεως τοὺς Κ. Κ. Νικόλαον Σωτήρη καὶ Γιάννην Αλεξίου κατοικοῦς Μεσολογγίου καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν θέσιν ὅπου ἡ ῥηθῆσα οἰκία τοῦ Μ. Πατούλια κέῖται ἐκατάσχεσα αὐτὴν περιέχουσαν τρεῖς θαλάμους, γειτνειάζουσαν πρὸς ἀνατολὰς μετὰ τὸ ἐρείπιον τοῦ Αναστ. Γρίλια, πρὸς δεσμὰς μετὰ δημόσιον δρόμον, πρὸς ἄρκτον μετὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Βυδραμῆ Οἰκονομοπούλου καὶ πρὸς μεσημβρίαν μετὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἰδίου ὀφειλέτου, ἡ ὁποία ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου διὰ δρ. τρεῖς χιλιάδας ἀριθ. 3,000, πρὸς βεβλῶσιν δὲ τῆς παρούσης ὑπεγράφη τὸ πρωτότυπον παρὰ τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου τῶν μαρτύρων καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος ἀπόντων τῶν διαδίκων.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 10 ἰουλίου 1837.

Ὁ δημαρχικὸς πάρεδρος Μεσολογγίου
Λουκᾶς Ραζηκόσιμας.

Οἱ μάρτυρες

Νικόλαος Σωτήρης

Γιάννης Αλεξίου.

Ὁ κλητῆρ Π. Κίτζου.

Ὁ κλητῆρ τοῦ ἀκρατηρίου τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

Δηλοποιεῖ. ὅτι

Ὁ πλειστηριασμός τῆς ἀνωθεν οἰκίας τοῦ Μήτζου Πατούλια θέλει γίνῃ ἐκτὸς ἑβδομάδας ἀπ' οὗ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ὄθωνος εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Μεσολογγίου ἡμέραν κυριακὴν μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν, ἡ δημοπρασία θέλει ἀρχίσῃ τὴν 10 ὥραν π. μ. καὶ τελειώσῃ τὴν 3 μ. μ. ἡ κατακύρωσις θέλει γίνῃ εἰς τὸν ὑπερθεματῆσαντα, ὅστις τρία λεπτά μετὰ τὴν κατακύρωσιν θέλει μετρήσῃ ἐπὶ χεῖρας τὰ χρέματα τὰ ὁποῖα θέλει δοθῆναι εἰς τὸν ταμίαν Διτωλίας.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης κοινοποιήσεως θέλουν κοινοποιῆθαι πρὸς τὸν ὀφειλέτην Μήτζον Πατούλια, ἕτερον εἰς τὸν εἰρηνοδικὸν Μεσολογγίου ὡς ὑπόθηκοφύλακα, ἕ-

τερον ἐν τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ ἕτερον θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν ἐπιμελεῖα τοῦ καταδίκου δανειστοῦ.

Προκαλοῦνται ὅθεν ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ γείνουν ἀγοραστὰ νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὴν δημοπρασίαν διὰ νὰ γνωμοδοτήσουν.

Ὁ Κ. ταμίης ἐπέσπερην ἐκ μέρους τοῦ δημοστ. διὰ τὴν ἀναφερωμένην οἰκίαν δρχ. ἑξακοσίας ἀριθ. 600. Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 10 ἰουλίου 1837.

Ὁ κλητῆρ Π. Κίτζου.

(*Αριθ. Πρωτοκλ. 363).

3)

(Π. 257).

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ πρωτοδικαῖς κλητῆρ Β. Γιαννοῦτζος:

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Κατὰ τὴν πρὸς τὸν συμβολαιογράφον Ἐρμουπόλεως Σύρου Κ. Μώραλη δωθήτης ἀναφορᾶς παρὰ τοῦ Κ. Μιχαήλ Νικολαΐδου, ἐκτίθεται κατ' ἐκούσιον πλειστηριασμὸν ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ ἐν τῇ πλατεῖᾳ τῆς μεγάλης ὁδοῦ ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου συμβολαιογράφου ἡ ἰδιοκτητὸς του γολέτα ὀνόματι ἡ Γοργῶ, ἀγγυρομένη εἰς τοῦτων τὸν λιμέναν, καὶ χωρητικότητος τόνων ἑλληνικῶν 65 58/94 μ' ὅλα τὰ σκεῦα καὶ ἐπιπλά της, κατὰ τὴν παρὰ πόδας ἀντιγραφωμένην ἀπογραφὴν τοῦ μνησθέντος συμβολαιογράφου, γενομένης τὴν 8 αὐγούστου π. ε.

Ὁ πλειστηριασμός ἀρχεῖται σήμερον καὶ θέλει τελειώσῃ τέσσαρες ἑβδομάδας μετὰ τὴν καταχώρησιν τῆς παρούσης ἀπαξ εἰς τὸ δημόσιον φύλλον.

Πρώτη προσφορά προσδιορίζεται ἡ τιμὴ τὴν ὁποῖαν θέλει προσφέρει ὁ πρῶτος ὑπερθεματιστής.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρίαν ἐπὶ χεῖρας ἡ δὲ γολέτα παραδίδεται ἀμέσως πρὸς τὸν ἀγοραστήν.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνῃ πρὸς τὸν τὰ πλεονα προσφέροντα τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Κατάλογος τῶν ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν.

Τὸ σκάφος τοῦ πλοίου, δύο κατάρτια, βομπρέσο μὲ τὸ μπαστούνι, καὶ κόντρα μπαστούνι, τέσσαρες ἀντένες, τοῦ πλοιοῦ καταρτιοῦ μὲ τέσσαρα μπαστούνια τῶν κορτελάτζων, ξάρτια, παταράτζι, μαντάρια μισότριβα, ἕν ἀλμπορέτο τοῦ αὐτοῦ καταρτιοῦ, καὶ μία ἀντένα τοῦ πίκη, ἕνας τρίγκος μισότριβος, ἕν παροκέτον ὅμοιον, παπαφίγκον καὶ κόντρα παπαφίγκον, δύο κορτελάτζαις μισότριβις, μίχ σκοπαμάρα, μία φρασκετά, ἕνας φλόκος μουσαμαδέσιος, τρουκεντίνα μουσαμαδένια καινούρια, ἕν πίκι, μίχ βάντα, ἕνα κόντρα φλόκον, μία μπούμα καινούρια, καὶ ἕν φιλιτζι μισότριβον, ξάρτια καὶ μαντάρια μισότριβα καὶ ὅλα τὰ σερβιτικὰ εἰς τὴν θέσιντων, ἕνα ἀργάτην μετὰ τὰς μαναβέλας του, μία τρούμπα, ἕνας φουγάρος καινούριος, ἕν βουτζιόν τοῦ νεροῦ μετὰ σιδερένια στεφάνια, καὶ ἕν ἕτερον εἰς ντούγκις, πέντε νεροβά-

ρελα, δύο μπουγιέλα, δύο άγγυραις, φοντάδαι· εις τὸ πέλαγος, δύο γούμενες φραντζέζικαις, ἢ μία μισότριβη, καὶ ἡ ἄλλη καινούρια, δύο παλαιῆς γούμενες, ἐν σίδηρον τῆς βάρκας, δύο κανόνια σιδηρένια μὲ τοὺς ἀραμπάδες, δύο μέντζο συνιάλα μὲ τοὺς μακαράδες των, μίξ γριζόλα μὲ δύο μπουσοῦλους ὁ εἰς ἀπὸ δρύβαλλον, δύο μουσαμάδες τῆς μπουκαπόρτας, ὁ εἰς παλαιῆς καὶ ὁ ἕτερος καινούριος, μία ἀλτζάνα παλαιῆ, ἐν διακί σιδηρῶν τοῦ τιμοῦ, ἐννέα κοπία τῆς βάρκας, ἐν ἀρμουρον καὶ μία ἀντένα τῆς βάρκας, ἐν μπαζούνι τῆς σημαίας, δύο παντιέρες· ἑλληνικαῖς, ἡμία ἀπὸ σαλί καινούρια καὶ ἡ ἄλλη πάνινη, δύο γαλλικαῖς, δύο συνιάλα, δύο μπαρκαίτες, μία χάστα, ἐξ καρέγκαϊς, φραντζέζικαις, ἐν τραπέζι, μία σκάρα τοῦ τζιακιοῦ, ἐν καζάνάκι, ἐν τιγάνι, ἐν φτιάρη σιδηρένιο, καὶ δύο ξύλινα, μία σκάφη, ἐν κοντάρη, τοῦ κκαρκιοῦ, δύο μάρτζες τῆς εάρκας, μια τλουμπάρένα, ἐν κανοκιάλι, ἐν τραπεζομάνδουλον, δύο πεσότες παλαιῆς, δύο τενεκίδες τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, ἐν μενοῦτο τῆς μπαρκαίτας, ἕνα δύσκον, δέκα πιάτα, ἕνα τεκεκὲ τοῦ λαθίου, ἕνα λίγγον, πέντε φλετζάνια, ἐννέα πιατάκια, ἐξ τουρτέκια, μία εἰκόνα, τρεῖς μπεριέδες, τρεῖς φανάρια, τὰ δύο μεγάλα καὶ τὸ ἐν μικρὸν, πέντε βαρελάκια παλαιῆ, ἐν μισὸν κοιλὸν, ἐν σίδηρον τῆς σκάλας, μία τζόστρα, δέκα ἐννέα κομμάτια σχοινιά καινούρια καὶ δύο μισότριβη, δύο σάουλας τῆς σημαίας, πέντε σάουλας εἰς κομμάτια καινούρια, εἰκοσι ἐξ μακαράδες μικροὶ μονοὶ καὶ διπλῆ, μαντάρια τοῦ πλορίου πικιοῦ, ἐξ ζυρβουλοῦ τῶν πανιῶν, καὶ τρεῖς ἕτερα σχοινιά, ἐν καθλαζζύργουλον, ἐν πεσκιδούρον, ἐν καπόνι, ἐν παράγονον παλαιῶν, ἐν μανταπόδαρον παλαιῶν, καὶ διάφορα παλαιόσχινια.

ρι καὶ ἐν πατητήρι δραχ. 200. Μία ἄμπελος ὄμοῦ μὲ 8 συκιαῖς τῆς μὲ ἐν ἀσκόλιθον μὲ 2 ἀμιγδαλες μὲ 1 λεμονιῶν καὶ ἐν πιγάδι δραχ. 600· ἐν χωράφιον δραχ. 200· ἕτερον χωράφιον δραχ. 200.

Ἡ πώλησις γίνεται μὲ μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὰ δὲ κτήματα παραδίδονται ἀμέσως πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς ἢ εἰς τὸν ἀγοραστήν.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνεαι πρὸς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρεῖς λεπτά μετὰ τὴν τελευτήκην προσφορὰν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 974 τῆς πολ. δικονομ.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 1 Ἰουλίου 1837.

Ἀντίγραφον κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 596 τελεσιδίκου ἀποφάσεως καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ πληρεξουσιότητος τοῦ Κ. Παντολέοντος Μαστρογιάννη Μεσολογγίτου πέντητος μετέβην ὁ ὑποκρινόμενος κλητὴρ τὴν 17 Μαΐου τοῦ 1837 ἔτους ἡμέραν κυριακὴν ὥραν 9 π. μ. παρουσία καὶ ἐνός δημορχικοῦ παρέδρου Κ. Σπ. Δ. Καρύδη καθὼς καὶ δύο ἐνηλικῶν μαρτύρων Κ. Κ. Ν. Λαλαούνη καὶ Κωνσταντίνου Μωραΐτη, εἰς τὴν θέσιν καλουμένην Λαδιάνου ὁποῦ κείνται τὰ κτήματα τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Κ. Σπ. Ἐλευθερίου καὶ ἕκκαμ τὴν κατάσχισιν ὡς ἀκολούθως: δύο ὀσπήτια χαμόγαγα ὄμοῦ μὲ ἐν ἀχούρι μακρυνάρι, καὶ ἐν πατητήρι ἐκτιμήθησαν παρὰ τοῦ δημορχικοῦ παρέδρου διὰ δραχ. 400 ἐπρόσφερον ὁ δανειστὴς δραχ. 200· εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν μία ἄμπελος ἐκ στρεμμάτ. 5 ὄμοῦ μὲ 8 συκιαῖς τῆς μὲ ἐν ἀσκόλιθον, μὲ 2 ἀμιγδαλιῶν μὲ μίαν λεμονιῶν, καὶ μὲ ἐν πιγάδι, ἐκτιμήθησαν διὰ δραχ. 800, ἐπρόσφερον ὁ δανειστὴς δραχ. 600· εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἐν χωράφιον ἐκ στρεμμ. 6 μὲ τὸ ἄλδι του καὶ μὲ τὴν ἐμπασίαν του ἐκτιμήθησαν διὰ δραχ. 300· ἢ παρὰ τοῦ δανειστοῦ προσφορὰ δραχ. 200, πλησιασταὶ αὐτῶν κατ' ἄρκτον Νικ. Λεούσης, κατὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν ὁ ἴδιος, ἀπ' ἀνατολὰς Γεώργιος Ἡλίας, ἀπὸ δὲ δυτικὰ ὁδὸς, εἰς τὴν θέσιν καλουμένην Μαραθίωνα ἐν χωράφιον ἐκ στρεμ. 4 ἐκτιμήθην διὰ δραχ. 330, ἐπρόσφερον ὁ δανειστὴς δραχ. 200, πλησιασταὶ αὐτοῦ ἀπ' ἀνατολὰς Ἰωάννης Οἰκονόμου, κατ' ἄρκτον Βελισσάριος Μοίρας, κατὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν Γ. Λογιστατίδης ἐκτιμήθην διὰ ὅλα αὐτὰ διὰ δραχ. 1850.

Ἐπρόσφερον ὁ δανειστὴς διὰ ὅλα αὐτὰ δραχ. 1200.

Ἡ παρὺσις ἐκθεσις ἀναγνωσθεῖσα ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος, παρὰ τοῦ δημορχ. παρέδρ. παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ παρὰ τοῦ διαικίου ἀπόντος καὶ τοῦ ὀφειλέτου. Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 17 Μαΐου 1836.

Ὁ δημορχικὸς παρέδρος Σπ. Δ. Καρύδης.

Ὁ διάδικος Παντολέοντος Μαστρογιάννη.

Οἱ μάρτυρες
Ν. Λαλαούνης.

Κωνσταντῖνος Μωραΐτης διὰ χεῖρὸς Λουρέντζου Μαγ.

κανὰ αὐτὸς δὲ ἐσταυρωσθήμεῖσε
Ὁ κλητὴρ Φολερός.

(Αριθ. Πρωτοκόλ. 361) 4 (Δι:)

Ὁ παρὰ τοῦ ἐν Αἰγίνῃ εἰρηνοδικοῦ κλητῆρος
Δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 596 τελεσιδίκου ἀποφάσεως καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ Ἰωάννου καὶ Διαμάντους κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Παντολέοντος Μαστρογιάννη πέντητος ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἐν τῷ δήμῳ γιάννη πέντητος ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ, ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ παραλίου Αἰγίνης ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ Αἰγίνης Κ. Γ. Ἡρακλείδου τὰ κατασχθέντα παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος ἀπὸ 17 Μαΐου 1836 ἰδιόκτητα κτήματα τοῦ Κ. Σπυρίδονος Ἐλευθερίου κείμενα ἐνταῦθα εἰς Αἰγίαν.

Δυναμίει τοῦ ἀρθρ. 965 τῆς πολιτ. δικονομίας ὁ πλειστηριασμὸς ἄρχεται σήμερον, καὶ θέλει τελειώσῃ ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν καταχώρησιν τῆς παρουσίας προηγουμένης, εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελοῦν, ἀπὸ κηρύξεως διῆς, εἰς τὴν ἡμέραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Πρώτη προσφορὰ προσδιορίζεται ἡ τιμὴ ὁποῖαν ἐπρόσφερον ὁ δανειστὴς εἰς δύο ὀσπήτια ὄμοῦ μὲ ἐν ἀχού-

(Αριθ. πρωτοκ. 336).

5)

Κοινοποιήσις πλειστηριασμοῦ.

Δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 995 καὶ 967 τῆς πολ. δικον., καὶ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 882 τελεσιδικίου ἀποφάσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις δικαστ. τῶν πρωτοδικῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς πρὸς ἐμὲ πληρεξουσιότητος τοῦ Κ. Πιτάρη συμβολαιογράφου Ἀθηναίων, ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμόν, ὁ πρὸς πόδας εἰς τὴν ἔλθεσιν συμειούμενος ἀγρὸς τῶν κυρ. Ἀννέτας καὶ Μαριγῶς, κατούκων τῆς πόλεως Ἀθηναίων θυγατέρων τοῦ Σπύρου Παπαμάρκου, διὰ τὸ πρὸς τὸν κύρ. Πιτάρην χρέος των συνιστάμενον ἐκ δραχ. 172 ἐκτὸς τῶν τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδων.

Ὁ πλειστηριασμός οὗτος θέλει γίνεαι μετὰ 8 ἐβδομάδας ἀπὸς ἡμέρας δημοσιευθῆ ἢ παροῦσα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν, ἡμέραν κυριακὴν μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, περὶ τὴν 10 ὥραν π. μ. ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηναίων Δουσιῶν Σουρμελιῆ, ἐμπροσθεν τοῦ γραφείου του εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἐρμού ἢ προσφερομένη παρὰ τοῦ δανειστοῦ τιμῆ, ὡς πρώτη προσφορά εἶναι 100 δρ. τὸ σρέμ. ὅθεν ἢ κατακύρωσις θέλει γενεῖ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου.

Ἡ παροῦσα ἔλθεσις θέλει δημοσιευθῆ δις, διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν καὶ θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν κατοικίαν τῶν οφειλέτρων, εἰς τὴν τοῦ εἰρηνοδικοῦ, καὶ εἰς τὸν ναὸν τῆς κοιμήσεως Καμικιῶνας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουλίου 1837.

Ὁ κλητῆρ τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικ. Γ. Λέων.

Ἐλθεσις ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως.

Σήμερον τὴν 27 Ἀπριλίου τοῦ 1837 ἔτους, ἡμεραν τρίτην ὥραν 5 μ. μ. ὁ ὑποφρονόμενος κλητῆρ τοῦ ἀκρατηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν, κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 882 τελεσιδικίου ἀποφάσεως, τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδ., μνηολογημένην τὴν 4 Φεβρ. ε. ε. καὶ τῆς πρὸς με πληρεξουσιότητος τοῦ Κ. Πιτάρη, μετέδην ὁμοῦ με τὸν δημοκριτικὸν πρέδρον Ἀθηναίων Κ. Βριζάκην, καὶ με δύο τιμίους μάρτυρας, εἰς τὴν θέσιν τῆς ἀγίας Τριάδος, εἰς τὸ γήπεδον τῶν κυρ. Ἀννέτας καὶ Μαριγῶς θυγατέρων τοῦ ἀποδιδώσαντος Σπύρου Παπαμάρκου, καὶ ἕκαστα ἀναγκαστικῶν κατασχέσειν εἰς τὸ γήπεδον τῶν εἰρημένων Ἀννέτας καὶ Μαριγῶς τοῦ Παπαμάρκου τὸ ὅποιον εἶναι σρέμ. 6 ὡς ἔγγυστα, καὶ τὸ ὅποιον ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ δημοκριτικοῦ παρέδρου, ὡς ἐκτιμητοῦ δρ. 250 τὸ σρέμ. καὶ τοῦ ὅποιου παρακείμενα μέρη εἶναι, πρὸς ἀνατολὰς γήπεδον τοῦ Κωνσ. Ἀννήτσας, πρὸς βορρᾶν, δρόμος πρὸς δυσμὰς τοῦ Βεζιῆρη, πρὸς μεσημβρίαν γήπεδον τοῦ Χ. Τζικιάκη, ἢ Α. Πετράκη, ἢ κατὰσχέσειν τοῦ εἰρημένου γηπέδου

ἔγινεν διὰ δραχ. 172 καὶ 25/100 ἐκτὸς τῶν πρὸς τὴν ἐκτελέσειν ἐξόδων, παρόντων τοῦ δημοκριτικ. παρέδρου καὶ δύο τιμίων μάρτύρων, οἵτινες ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν ἔλθεσιν ἰδιοχειρῶς.

Οἱ μάρτυρες Χ. Δημήτριος Δωτόπουλος, Μ. Βουζίκης.

Ὁ δημοκρ. πρέδρος Κωνσταντῖνος Βριζάκης.

Ὁ κλητῆρ Γ. Λέων.

===

(Αριθ. ἐγγράφου 1426).

(Αριθ. Πρωτοκόλ. 348).

ΕΝΤΑΛΜΑ.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Λαμίᾳ π.λημμελειοδ. ἀνακριτῆς.

Ἐπειδὴ ὡς ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1480 ἐγγράφου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐπισυνημένων τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Λαμίᾳ πλειομελειοδίκαις Κ. εἰσαγγελέως ἐξάγεται ὅτι ὁ Νάσος Μαλαχούρης, ἀσπροποταμίτης κάτοικος Ἰπάτης κατὰ τὴν 13 ἰουλ. π. ε. ἔλαβεν ἐκ τοῦ ὑπέδρου τῆς θέσεως Λουπίων καλουμένης τῆς Ἰπάτης τρεῖς ἵππους ὑπερβάνοντας τὴν ἀξίαν τῶν πεντακοσίων δραχμῶν.

Ἐπειδὴ ἡ πρᾶξις αὕτη προβλεπομένη ἀπὸ τὰ ἀρθ. 371 374 ἐδ. 9 καὶ 376 τοῦ ποιν. νόμου, χαρακτηρίζεται ὡς κακούργημα ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ κατηγορουμένου εἶναι ἀγνωστος.

Δυνάμει τοῦ ἀρθ. 221 τῆς ποιν. δικον. ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως.

Ἐντέλλομαι.

1. Τὴν κατάσχισιν τοῦ κατηγορουμένου Νάσου Μαλαχούρη ὡς νὰ εἰρηγήθῃσι κατ' αὐτοῦ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διατασσόμενα.

2. Παρακαλοῦμαι ὅλας τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους νὰ κατασχίσωσιν αὐτόν, καὶ ἅμα κατασχθέντα νὰ τὸν παραδώσωσιν εἰς ἡμᾶς τὸν ἐκδίδοντα τὸ παρὸν κατασχετήριον.

3. Τὸ κατασχετήριον τοῦτο θέλει τοιχοκολληθῆ ἐπιμελεῖα τοῦ Κ. εἰσαγγελέως, εἰς τε τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου, καὶ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ἀνακριτοῦ, κατὰ τὸν διὰ τὰς δημοσίας τοιχοκολλήσεις προσδιορισμένον τόπον, πρὸς δὲ θέλει δημοσιευθῆ καὶ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἀγγελιῶν ἐφημερίδος, τούτου ἐγκριθέντος παρὰ τοῦ ἐνταύθι δικαστικοῦ συμβούλου.

Ἀνακριτικὰ σημεῖα τοῦ ἀπόντος.

Νάσος Μαλαχούρης ἑτῶν 40 πατρίδος Χαλκίδος ἀσπροποτάμου, κάτοικος Ἰπάτης, τριχῶν μαύρων, ὀφθαλμῶν ὑπομελανῶν, μύτης μετρίης. προσώπου στρογγυλοῦ, γλώσσης βλαχικῆς καὶ ἑλληνικῆς, ἱματίων ἑλληνικῶν.

Ἐν Λαμίᾳ, τὴν 1 Ἰουλίου 1837.

Ὁ ἀνακριτῆς Κ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ δικαστ. γραμ. Ἄν. Ι. Ὁθωνάτος.